

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 370: Bắt Buộc Phải Ly Tướng Phản Chiếu, Ngõ Hào Mới Có Thể Chứng Nhập

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 030)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Bắt buộc phải ly tướng phản chiếu, ngõ hào mới có thể chứng nhập.

】

Điều này rất quan trọng, dạy cho chúng ta làm thế nào để chứng nhập. Quý vị muốn chứng nhập cảnh giới này, đầu tiên phải vô trụ, không chấp “có”, không trụ pháp tướng; không được chấp “không”, không trụ phi pháp tướng. Pháp tướng và phi pháp tướng đều không chấp trước, tâm liền thanh tịnh, tâm thanh tịnh thì có thể phản chiếu. Phản bằng cách nào? Ý nghĩa của chữ này rất sâu sắc, đọc *Kinh Lăng Nghiêm* thấy Quán Thế Âm Bồ tát “phản văn văn tự tánh”, làm sao để phản văn (nghe ngược lại)? Phản chiếu chính là phản thị (nhìn ngược lại), mắt chúng ta nhìn thì làm sao có thể quay đầu lại nhìn chính mình? Chỗ này rất khó, chính là ở chữ “phản” này. Ý nghĩa của chữ “phản” là không nhìn vào tướng của nó, mà phải nhìn vào tánh của nó, là từ trên tướng phản quy (quay về) tự tánh, như vậy thì thành công rồi, ý nghĩa là như vậy. Sáu căn tiếp xúc cảnh giới sáu trần, vì sao Bồ tát giác mà không mê? Chính là ngài hiểu được phản chiếu, hiểu được phản văn. Phản văn và phản chiếu cùng chung một ý nghĩa, trong *Kinh Lăng Nghiêm*, chương Quán Thế Âm Bồ Tát Nhĩ Căn Viên Thông, dùng một chữ để đại diện, dùng chữ “văn” (nghe) để đại diện, ở mắt thì chính là “phản thị”. Cho nên quý vị phải biết chữ “phản” này phản bằng cách nào, quý vị mới có thể dụng công được. Nếu quý vị không hiểu ý nghĩa của chữ này, quý vị phản ra sao? Quý vị ngày ngày nghĩ đến chữ này, nhìn, quay đầu lại nhìn chính mình, nghĩ lâu ngày sẽ bị bệnh thần kinh, rắc rối to đấy! Phản thế nào cũng không xong, làm sao mà phản văn? Chúng ta nghe thấy âm thanh bên ngoài, làm sao có thể bảo nó quay đầu lại nghe chính mình? Quý vị mà nghĩ như vậy, gọi là “y văn giải nghĩa, tam thế Phật đồ hàm oan uổng” (dựa vào văn

tự để giải nghĩa, chư Phật ba đời đều kêu oan)! Quý vị đã làm sai rồi! Chữ “phản” này, thừa cùng quý vị, là từ trên tướng mà kiến tánh, ngược lại phải thấy được tự tánh của nó. Tánh là gì? Tánh là liễu bất khả đắc (hoàn toàn không thể được).

Kỳ thực những phương pháp này tôi đã tiết lộ với quý vị ở phần trước rồi, nếu quý vị lưu tâm lắng nghe, đến đoạn này vừa nghe liền minh liễu, quý vị liền thấu hiểu được ý nghĩa. Ở phần trước tôi đã từng báo cáo với quý vị, Phật nói cho chúng ta biết mười pháp giới y chánh trang nghiêm, chân tướng là gì? Là tướng tượng tục của chín trăm lần sanh diệt trong một sát na. *Kinh Lăng Nghiêm* nói: “Đương xứ xuất sanh, tùy xứ diệt tận” (sanh ra ngay tại chỗ, diệt tận cũng ngay tại chỗ). Sự phát sanh của hiện tượng mười pháp giới y chánh trang nghiêm, là “tùy chúng sanh tâm, ứng sở tri lượng” (tùy theo tâm chúng sanh, ứng với lượng hiểu biết), cho nên những tướng này đương thể tức không, liễu bất khả đắc, Phật dạy quý vị vô trụ ; bởi vì tướng này tương tục không dứt, cho nên Phật dạy quý vị sanh tâm. Sanh tâm và vô trụ hoàn toàn tương ứng với chân tướng sự thật, chứng minh Như Lai là chân ngữ giả, thật ngữ giả, như ngữ giả (người nói lời chân thật, nói lời như thật). Quý vị có thể thấu hiểu đạo lý này, thấy sắc nghe âm thanh, quý vị liền quán sát tướng tượng tục của chín trăm lần sanh diệt trong một sát na, đây là phản văn, đây là phản chiếu, tâm của quý vị lập tức liền bình đẳng, tuyệt đối sẽ không chấp trước. Vì sao vậy? Vì bất khả đắc. Không những cảnh giới tướng bên ngoài là bất khả đắc, mà cái tâm có thể thấy, có thể nghĩ của ta cũng bất khả đắc, trong ngoài thấy đều bất khả đắc, đây chính là chứng nhập, đây chính là nhập thực tướng. Phần trước đã nói: “Tín tâm thanh tịnh, tắc sanh thực tướng”, thực tướng liền hiện tiền. Đây là phương pháp tu hành của chư Phật Bồ tát, Pháp thân Đại sĩ. Phạm phu chúng ta rất đáng thương, thấy tướng liền chuyển theo tướng, nghe tiếng liền chuyển theo tiếng, cái này nghe hay, cái kia nghe dở, phiền não thấy đều đầy khởi. Chư Phật Bồ tát nghe, nghe mà không nghe, nhìn mà không nhìn. Nguyên nhân do đâu? Thấy đều quy về tự tánh, “phản văn văn tự tánh”, thấy đều quy về tự tánh, trong tự tánh là bất khả đắc, vạn pháp bình đẳng, đương thể tức không, các ngài quy về chỗ này, tâm các ngài thật thanh tịnh biết bao, các ngài thật tự tại biết bao, được đại tự tại!